

Mojahed
940
پنجمین
۱۳۸۹
ربیع الاول
۱۳۲۲
Fubraury
2011
شماره ۹۴۰

2US\$ 1.5Pounds 3SFR 3C\$ 2€

مریم رجوی: حق مردم ایران را به رسمیت بشناسید

پنجم-دست اندازی این رژیم به عراق و لبنان و فلسطین و افغانستان باید پایان یابد.
ششم-سیاست سکوت و انفعال نسبت به نقض حقوق بشر در ایران باید خاتمه یابد.
هفتم- مردم ایران نشان داده اند که خواستار تغییر در ایران و شایسته آزادی و خوشبختی و سزوار دموکراسی اند و باید به آن دست یابند.
ما جامعه جهانی را به اتخاذ سیاست نوینی بر اساس این مشاقت کفرامی خوانیم.
دیکتاتوری مذهبی در ایران باید خاتمه یابد.
این، نه با جنگ ممکن است نه با ممانعت.
راه آن، راه صلح و دیپلماسی است نه با مقاومت ایران است.
در صفحه ۲

در سهای تاریخ سه سال گذشته، حقایق مهمی را اثبات کرده که امروز صاحبان گرایشهای مختلف سیاسی درباره آن اشتراک نظر دارند.
اول- سیاست سه دهه گذشته در مورد ایران یعنی امید داشتن به تغییر رفتار دیکتاتوری حاکم شکست خورده است.
دوم- رژیم حاکم، نه فقط اصلاح پذیر است، بلکه به علت ضعف ماهوی، قادر به هیچ مصالحه ای نیست
سوم- این رژیم، تهدید مبرم صلح و امنیت جهان است.
چهارم- به این رژیم نباید درگاز به این فعال ترین دولت حامی تروریسم، به این فاشیسم مذهبی نباید اجازه داد به بنب اتمی دست یابد.

کنفرانس بین المللی بروکسل: کمپ اشرف و سیاست در قبال ایران

محکومیت نقض وحشیانه حقوق بشر در ایران، محکومیت تعرض علیه ساکنان اشرف و حذف نام سازمان مجاهدین خلق ایران از لیست تروریستی آمریکا

آسوشیتدپرس، ۲۵ تا ۲۸ ژانویه ۲۰۱۱
مریم رجوی، رئیس جمهور شورای ملی مقاومت ایران و ژنرال جیمز جونز مشاور سابق امنیت ملی آمریکا، در کنفرانس بین المللی در مورد سیاست ایران در بروکسل

مارکت نیوز وایر، ۲۸ ژانویه ۲۰۱۱
مریم رجوی به همراه بیل ریچاردسون، آمریکاییان در تصمیم گیرندگان اروپایی بر خود جدید در باره ایران را مورد بحث و گفتگو قرار می دهند و از آمریکا می خواهند سازمان مجاهدین خلق ایران را از لیست خارج کند.

<h3>ایرن خان</h3> <p>دبیرکل غفوبین الملل از سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۰ برنده جایزه زین در سال ۲۰۰۲ برنده جایزه بنیاد دوستی فورد در سال ۲۰۰۶ معاون حفاظت بین المللی در سال ۱۹۹۹</p>	<h3>آلخو ویدال کوادراس</h3> <p>نایب رئیس پارلمان اروپا رئیس کمیته بین المللی در جستجوی عدالت</p>	<h3>بیل ریچاردسون</h3> <p>کاندیدی ریاست جمهوری آمریکا وزیر انرژی آمریکا از سال ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۱ سفیر ایالات متحده در سازمان ملل از سال ۱۹۹۸ تا ۱۹۹۸ فرماندار نیومکزیکو از سال ۲۰۰۳ تا ۲۰۱۱</p>	<h3>ژنرال جیمز جونز</h3> <p>مشاور امنیت ملی رئیس جمهور اوپاما از سال ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۰ فرمانده عالی نیروهای متحدین در اروپا از سال ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۶</p>
--	--	--	--

<h3>روث وچ وود</h3> <p>حقوقدان برجسته ایالات متحده رئیس بخش حقوق بین الملل و دیپلماسی در دانشگاه جان هاپکینز عضو هیات امنای سیاست دفاعی آمریکا از سال ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۹</p>	<h3>سفیر دیل دیلی</h3> <p>مسئول بخش ضد تروریسم در وزارت خارجه آمریکا از سال ۲۰۰۷ تا ۲۰۰۹</p>	<h3>جان بوتلون</h3> <p>معاون وزیر خارجه آمریکا از سال ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۵ سفیر ایالات متحده آمریکا در سازمان ملل متحد از سال ۲۰۰۵ تا ۲۰۰۶</p>	<h3>مایکل موکیزی</h3> <p>وزیر دادگستری از سال ۲۰۰۷ تا ۲۰۰۹ ریاست دادگاه به مدت ۶ سال قاضی فدرال ایالات متحده آمریکا به مدت ۱۸ سال</p>
--	--	--	---

<h3>پائولو کاساکا</h3> <p>نماینده پارلمان اروپا ۱۹۹۹-۲۰۰۹</p>	<h3>خوان گارسه</h3> <p>حقوقدان ارشد بین المللی و مشاور سالوادور آلنده</p>	<h3>ستاتور درک کلاس</h3> <p>عضو هیات رئیسه سنای بلژیک و رئیس کمیته پارلمانی بلژیک برای ایران آزاد</p>	<h3>یان زهرادیل</h3> <p>نایب رئیس گروه محافظه کار-فرمیست در پارلمان اروپا، از جمهوری چک</p>	<h3>استراون استیونسون</h3> <p>رئیس هیات رابطه با عراق و رئیس گروه پارلمانی دوستان ایران آزاد در پارلمان اروپا</p>
---	---	---	---	---

THE WALL STREET JOURNAL

روزنامه آل استریت ژورنال، ۲۵ تا ۲۸ ژانویه ۲۰۱۱
در کنفرانس بروکسل جان بوتلون سفیر آمریکا در سازمان ملل متحد (در دوران بوش)، بیل ریچاردسون فرماندار نیومکزیکو و جیمز جونز مشاور امنیت ملی آمریکا (تا سال ۲۰۱۰)، حضور داشتند. همگی آنها از مشروعیت سازمان مجاهدین خلق ایران و حذف نام این سازمان از لیست آمریکا حمایت به عمل آوردند.

روزنامه الزمان، ۲۶ تا ۲۸ ژانویه ۲۰۱۱

در کنفرانس بزرگ تعدادی از مقامات آمریکایی در دولت های کینتون، بوش و اوپاما و خانم ایرن خان رئیس سابق سازمان غفوبین الملل و تعدادی از رؤسای پارلمانی اروپایی از نیروهای آمریکایی

روزنامه الاهرام

۲۵ تا ۲۸ ژانویه ۲۰۱۱
تعدادی از برجسته ترین مسئولان آمریکایی و اروپایی همراه با افراد ایزدیسون ایران در کنفرانس بین المللی که در بلژیک برگزار شد، آن چه که نقض وحشیانه حقوق بشر در ایران می باشد را محکوم کردند، و از نیروهای آمریکایی خواهان حفاظت از ساکنان اشرف شدند و حذف نام سازمان مجاهدین خلق ایران از لیست تروریستی آمریکا گردیدند. قائم مریم رجوی رهبر این ایزدیسون ایرانی در خلال کنفرانس گفت: تجارب سه سال گذشته ثابت کرده است که تغییر رفتار رژیم حاکم بر ایران سرای بیسی نیست این رژیم تهدید صلح و امنیت بین المللی محسوب می شود.

The Washington Times

۲۵ تا ۲۸ ژانویه ۲۰۱۱
نماینده پارلمان اروپا، از اتحادیه اروپا خواست، تحریمهای سخت تری علیه رژیم ایران به خاطر نقض شدید حقوق بشر، تلاش مستمر برای کسب تسلیحات اتمی و صدور تروریسم، اعمال کند.

روزنامه الشرق الاوسط

۲۶ تا ۲۸ ژانویه ۲۰۱۱
مریم رجوی، رئیس جمهور شورای ملی مقاومت ایران و ژنرال جیمز جونز مشاور پیشین اوپاما در امنیت ملی آمریکا در کنفرانس بین المللی کردند.

زنده باد ارتش آزادیبخش ملی بازوی استوار و پراقتدار خلق قهرمان ایران

اطلاعیه نایب رئیس پارلمان اروپا در باره اجلاس کمپ اشرف و سیاست در مقابل ایران

به دنبال برگزاری اجلاس کمپ اشرف و سیاست در مقابل ایران، اطلاعیه‌ای از سوی آقای آلخو وییال کولاراس، نایب رئیس پارلمان اروپا در مورد این جلسه صادر شد که متن آن را در زیر می‌خوانید:

پس از ظهر سه شنبه ۲۵ ژانویه ۲۰۱۱، در کنفرانسی تحت عنوان "کمپ اشرف و سیاست در مقابل ایران" شماری از برجسته‌ترین مقامهای آمریکایی از دولتهای کیتینون، بوش و اوباما، خانم آیرن خان دبیرکل سابق عقوب بین‌الملل و شماری از اعضای هیات رئیسه پارلمان اروپا ضمن محکوم کردن نقض وحشیانه حقوق بشر در ایران و سرکوب و تعرض علیه ساکنان اشرف، خواستار حفاظت آنان توسط سروهای آمریکایی و همچنین حذف نام سازمان مجاهدین خلق ایران از لیست تروریستی آمریکا شدند.

در این اجلاس ژرژال جیمز جونز، مشاور امنیت ملی اوباما و فرمانده پیشین نیروهای متحдин در اروپا، بیل ریچاردسون، وزیر انرژی و سفیر ایالات متحده در سازمان ملل در دوره کیتینون و فرماندار نیویورک سابق اینتی سال ۲۰۱۱، مایکل موزیکوی دادستان کل ایالات متحده تا سال ۲۰۱۰، جان بولتون، معاون وزیر خارجه و دستیار وزیر خارجه در امور ضد تروریسم در دوره بوش و همچنین آقایان آلخو وییال کولاراس نایب رئیس پارلمان اروپا، جیمز هیگینز، عضو هیات رئیسه پارلمان و درک کلاس عضو هیات رئیسه سانی بلویک و شمار دیگری از قانونگذاران اروپایی و بلژیکی شرکت و سخنرانی کردند. خانم مریم رجوی رئیس جمهور برگزیده مقاومت ایران در این اجلاس شرکت: "بر اساس تجارتی سی سال گذشته بر همگان ثابت کرده تغییر رفتار رژیم اصلاح‌ناپذیر حاکم بر ایران باید صورت محض است. این رژیم تهدید مبرم صلح و امنیت جهان و فلاترین حامی تروریسم است و مردم ایران نشان داده‌اند که شایسته دموکراسی می‌باشند، لذا ما

آمریکا و اتحادیه اروپا را به اتخاذ سیاست قاطع در مقابل این رژیم فرا خوانده و اعلام می‌کنیم، فاشیسم مذهبی در ایران باید خاتمه یابد. این، نه با جنگ ممکن است نه با ممانعت، راه آن تغییر دموکراتیک به دست مردم و مقاومت ایران است." وی افزود "سیاست سه دهه غرب نسبت به ایران، با اشتباهات زیادی همراه بوده که دو منشأ اساسی داشته است: اول عدم فهم ضعف ماهوی رژیم و انزوی عمیق آن در جامعه و فریب قدرتمندیهای پوشال آن را خوردن و دوم، نادیده گرفتن راه حل واقعی یعنی مردم و مقاومت ایران، چیزی که به نوبه خود اشتباه اول را تشدید کرده است.

در این اجلاس که به ریاست استراون استیونسون رئیس گروه رابطه با عراق پارلمان اروپا برگزار شد نکات زیر مورد تأکید قرار گرفت:

۱. اعلام تقویت انگیز و وحشیانه جعفر کاظمی و محمدعلی حاج‌اقایی، دو فعال سازمان مجاهدین خلق ایران در روز ۲۴ ژانویه محکوم گردید. این اعلامها مبنی ترس و وحشت رژیم ممالایان از حمایت فزاینده از مقاومت ایران و ساکنان اشرف است.
۲. نرشم در مقابل رژیم ایران هیچ نتیجه‌ی ندارد، یک رویکرد قاطع لازم یک سیاست درست است.
۳. تغییر رژیم در ایران تنها راهی است که منطقه و جهان را از شر یک دیکتاتوری دینی مجرّم به بمب اتم و از یک جنگ غیر قابل پیش‌بینی خلاص کند.
۴. فریاد روزانه نقض وحشیانه و سیستماتیک حقوق بشر و اعلامهای می‌رود توسط رژیم ایران باید قویا محکوم شود و به‌خاطر این وحشیگری در کنار صدور تروریسم و پروژه تولید بمب اتمی باید مورد تحریم همه‌جانبه قرار گیرد.
۵. عنصر تعیین کننده در تغییر، مردم و اپوزیسیون ایران و راه حل سوم ارائه شده از سوی خانم رجوی است.
۶. این مقاومت همچنان که بارها اعلام کرده، نه پول

ادای احترام به شهیدان در نمایشگاهی در محل کنفرانس بین المللی بروکسل

استراون استیونسون

ضرورت حمایت از اپوزیسیون اصلی برای سرنگونی رژیم فاشیستی ایران

برگردان از سایت کانسرواتو و هم، ۵ فوریه ۲۰۱۱

مجاهدین خلق ایران برخورد کنند. اینها با غرب بازی می‌کنند، با گفتگو به هر قیمت غرب را وسوسه می‌کنند و در عین حال به‌طور مخفیانه سعی دارند اولین کلاهک هسته‌ای خود را تولید کنند و ما هر بار فریب آن را می‌خوریم. باروس اشتون ماه گذشته استانبول را با دست خالی ترک کرد. اگر ما به این وقت‌کنشی ادامه بدهیم در نهایت باید قیمت زمان را بدهیم و این قیمت گزافی خواهد بود.

در عین حال، ایران نفوذ شیطان خود را در سراسر خاورمیانه گسترش می‌دهد. هزاران مأمور آموزش‌دیده رژیم ایران در تمامی لایه‌های جامعه عراق نفوذ کرده‌اند. در لبنان هم به همین شکل است. حزب‌الله برای ایران به‌عنوان یک نمونه زنده است. موفق برای انقلاب در سراسر منطقه خدمت می‌کند.

ما باید این بازی مضحک "قایم باشک" را متوقف کنیم. سیاست شکست‌خورده ممانعت را رها کنیم و قبل از این که مالا در خاورمیانه به همزمنی در

مالاتها با نمایندگان اتحادیه اروپا و آمریکا در رأس تمامی برنامه‌ها وجود دارد. واقعیت این است که آنها از سازمان مجاهدین خلق ایران به یک میزان ترس و نفرت دارند، زیرا آنها تنها اپوزیسیون واقعی در برابر رژیم فاسد و فاشیستی آنها هستند. شبکه‌های سازمان مجاهدین خلق ایران در داخل ایران تنها کسانی بودند که برای قاش کردن طرحهای تهاجمی هسته‌ای این رژیم برای غرب جانشان را به خطر انداختند. به همین خاطر است که هدف شماره یک مالاها هم‌نام سمل مقاومت در برابر رژیمشان است یعنی کمپ اشرف.

من طبق تجارب شخصی خود می‌دانم وقتی ما از خانم مریم رجوی، رئیس‌جمهور برگزیده مقاومت ایران دعوت کردیم که برای سخنرانی در برابر گروه حاکم سیاسی ای‌پی‌بی، به پارلمان اروپا بیایند، این رژیم قطعی هستریک شد. ولی ما در آن نترنده بیروز شدیم. ما حاکم رجوی را به پارلمان دعوت کردیم، ما دروغها و تحریفهای

وکیل و فعال حقوق‌بشر نسرتین ستوده، هدف قرار می‌کرد. مالا اکنون به دستگیری، شکنجه و خلق‌آویز والین بناهدنگان در کمپ اشرف، عراق، خانه ۳۳۰۰ عضو اپوزیسیون اصلی مجاهدین خلق روی آورده‌اند. همان‌طور که با قتل وحشتناک علی صامری در اوایل دسامبر ۲۰۱۰ قتل دیگر در ۲۴ ژانویه مشاهده کردیم، صرفاً ملاقات با پسر یا دختران برای تعیین محکومیت مرگ در بازگشت شما به ایران کافی است. مالاها با استفاده از خشونت و عذاب به‌عنوان تنها مکانیسم عملی کنترل بر یک جمعیت شدید آسیب دیده و انفجاری، مستأصلانه سعی می‌کنند به قدرت چنگ بیندازند.

رژیم جانی تهران در تلاش رقت‌باری جهت اهانت، اپوزیسیون اصلی، سازمان مجاهدین خلق ایران، را یک "گروهک تروریستی" توصیف می‌کند که گویی آنها مزاحم ناچیزی هستند. با این وجود، روس پس از شلاق خوردن وحشیانه آلخو وییال جیمز جونز کسی که سعی کند نظرتش را برای امتداد مانند

مریم رجوی: حق مردم ایران را به رسمیت بشناسید

امروز موج تغییر در شمال آفریقا و خاورمیانه و اشتیاق مردم سرکوب شده به آزادی، بار دیگر این حقیقت را یادآوری می‌کند که عمر حکومت آخوندها نیز چندان نخواهد پایید.

دیدید که در قیامهای سال گذشته، هزاران بار مردم ایران فریاد می‌زدند: مرگ بر اصل ولایت فقیه. آنها بی‌شک این شعار را محقق خواهند کرد پیام ما این است: حق مردم ایران برای تغییر حکومت آخوندی را به رسمیت بشناسید

وفادار مانندم. برای تجلیل از یادآوری آنها و برای تسلی مردم ایران به یاد آنها یک دقیقه کف می‌زیم.

تاریخ حقیقی ایران هیچ‌گاه جعفر کاظمی و محمدعلی حاج اقیق را از یاد نخواهد برد کما این که علی صامری برجسته‌ترین زندانی سیاسی ایران و حسین خضری فرزند دلیر مردم کردستان را که در یکم گذشته اعلام شدند و بی‌شماران دیگری که سالهاست به دست حکومت آخوندی اعلام شدند، یاد نخواهد برد.

اعمال مردم از زندانی در روز گذشته و قبل از آنها علی صامری انتقام‌جویی بی‌شمارانه نسبت به مجاهدین است. زیرا رژیم از نفس مجاهدین در قیامهای سال گذشته و از محبوبیت اشرف در جامعه ایران براشسته است.

بزرگان ایران دو قهرمان از جمله اعضای خانواده آنها، در اشرف مثل بسیاری نقاط دیگر در ایران و جهان، مراسم بزرگداشت برگزار کردند. متأسفانه اما ماورای پیوس عراق یا مشروب کردن اشرفیها و حتی با شلیک گلوله آخوندها برای خوش آمد رژیم از این مراسم منعقد شد. اشرفیها البته مراسم خود را برگزار کردند اما آنها ملت‌ها را از راهی که این جریان خود را به این توطئه‌ها در حقیقت آخوندها درماندگی از خود نسبت به مقاومت مردم ایران ابراز می‌کنند.

آنها اعلام‌شدگان را محارب توصیف می‌کنند زیرا به اشرف رفته اند و با شجاعت تمام از مقاومت حمایت کرده‌اند. اما باز هم می‌گویند که اگر کوشش و مبارزه برای آزادی و دموکراسی در ایران مجاریه است، آری، ما و تمام مردم ایران محاربه‌ای به آن افتخار می‌کنیم.

در ظاهر مردم ایران در برابر این رژیم جز اشک و خون و جز دستهای خالی چیزی ندارند. اما من به هموطنانم می‌گویم در عطش شما به آزادی و در یادآوری فرزندان در عزت و در پایداری فرزندان در مبارزه برای تغییر رژیم قدرتی عظیم نهفته است که سرانجام آزادی را برقرار می‌کند

آقای رئیس! خامنه‌ای آقایان!

ابتدا می‌خواهم از آقای دکتر اوجو ویدال کوادراس، نایب رئیس پارلمان اروپا و کمیته بین‌المللی در جستجوی عدالت و همچنین سناتور درک کلاس و کمیته پارلمانی بلژیک برای ایران دموکراتیک به خاطر سازمان دادن این کنفرانس بسیار مهم و بموقع قدریانی کنم، این باعث خوشحوتی من است که به این کنفرانس دعوت شده‌ام.

مالم از ستاور درک کلاس و بنابه اکثریت سنای بلژیک که به حمایت از مبارزه مردم ایران و ساکنان اشرف برخاسته‌اند، قدرتی کنم.

این بیانیه هم‌چون بیانیه هفته گذشته اکثریت نمایندگان سنای فرانسه، نشانه‌های قاطع دیگری از این واقعیت است که منتخبان مردم اروپا در کنار مردم ایران قرار دارند.

در این رابطه یاد می‌کنم دکتر کوادراس نایب رئیس و استراون استیونسون و آقای کاساکا به‌خاطر بیست‌باری در اروپا برای فراخوان به یک سیاست جدید در رابطه با ایران و حمایت از مقاومت تشکر کنم.

اجازه بدهید به مهمانان عالی‌قدرمان از آمریکا و سایر کشورها خوش آمد بگویم. ژنرال جوزف، فرماندار ریچاردسون، قاضی موزیکز، سفیر بلوتون، سفیر دلی و پروفیسور ووج وود، و خانم آیرن خان خوش آمدید.

این کنفرانس در بروکسل، پاریس و واشینگتن خوشبختانه امکانی است که شکل‌گیری یک سیاست جدید برای مقابله با تهدیدات فزاینده فاشیسم منجمی حکم بر ایران.

از همه شما به‌خاطر فراخوان به یک سیاست در دفاع از مردم ایران که می‌تواند هم‌چنین به صلح و امنیت جهانی کمک کند متشکرم. خوشحالم که یک اجماع برای سیاستی جدید در مورد ایران که در قلب آن از لیست خارج کردن سازمان مجاهدین است شکل گرفته است.

پیام این مؤسسه‌گری دو حزبی به مردم ایران این است که دوران نادمه گرفتن رنجهایشان به پایان رسیده است. من هم‌چنین خوشحالم که خانم آیرن خان دبیرکل سابق عفو بین‌المللی امروز در میان سخنرانان هستند تا در مورد نفع حقوق بشر در ایران و فاجعه انسانی در اشرف صحبت کنند.

امروز من مالم در مورد یک سیاست صحیح در مورد مسأله ایران صحبت کنم.

کنفرانس درباره مسأله ایران را در حالی برگزار می‌کنیم که از صبح روز گذشته اعلام دو زندانی سیاسی توسط فاشیسم مذهبی جامعه ایران را در بهت و سوگ فرو برده است.

جعفر کاظمی و محمدعلی حاج اقای زندانیان سیاسی قهرمانی بودند که در یک سالها در زندانهای رژیم ولایت فقیه شکنجه و آزار بودند.

در همین روزها آنها را دوازده جای چوبه دار بردند. از آنها خواندند که میان اعلام ابراز ندامت یکی را انتخاب کنند.

اما آنها تا آخرین لحظه حیات، بر آرمان آزادی مردم ایران وفادار ماندند.

سپس از نقطه‌نظرهای مشترک، حالا می‌خواهم موضوعی را بیان کنم که عقاید مختلف و حتی متضادی درباره آن وجود دارد. این مسأله، مسأله مذاکره با رژیم آخوندهاست.

وقتی این موضوع را عمیقاً بررسی کنیم می‌بینیم که اختلافات نه بر سر مذاکره بلکه بر سر ارزیابی از ماهیت رژیم است. مذاکره به عنوان راهکار حل مناقشات بین‌المللی قابل نفی کردن نیست. اما طی ۷ سال مذاکره تروتسکی اروپا و کشورهای ۱+۵ و آخوندها هیچ‌گاه به الزامهای یک مذاکره نرسیدند.

به‌تکلیف کامل مذاکرات استابولینگ نگام کنید. در اینجا آخوندها گستاخانه هم به‌بب را می‌خواندند. هم سلبه بر منطقه را این رفتار البته بر سر خطا یا کوتاهیهای آنها نیست، بلکه به این دلیل است که این، یک رژیم قرون وسطایی است و رژیم ولایت فقیه است که در اشرف خود را در سرکوب و ترورسیم و جنگ‌گفروزی تأمین می‌کند. ستره‌جویی مکتوبیز داخلی این است.

بنابراین وقتی در یک مذاکره از نمایندگان رژیم می‌خواهید که از نفع حقوق بشر یا ترورسیم یا بمب اتمی دست بردارند، مثل این است که به آنها بگویید، تیشه به ریشه خود بزنید. ما بر اساس تجربه ۳۰ سال مبارزه همه‌جانبه با این رژیم، همواره به کشورهای غربی گفتیم: اگر با معامله و گفتگو می‌توانید با این رژیم به نتیجه برسید، اگر شما بر سر برنامه اتمی یا محور ترورسیم یا نفع حقوق بشر می‌توانید این رژیم مذاکره کنید و آن را کمی به عقب نشینی وادار سازید، خواهی می‌کنیم که حتماً این مذاکره و این معامله را انجام ندهید. اما اگر از حساب مردم و مقاومت ایران به رژیم امتیاز بدهید، هم مردم ایران و هم صلح در منطقه و جهان را قربانی می‌کنید و هم چنین بزرگترین شکست سیاسی را به نام خود می‌تیب می‌دهید. به همین دلیل ما شما را به راه دیگری می‌خوانیم: در کنار مردم ایران قرار بگیرید و به این وسیله صلح و امنیت جهان را نیز تضمین نمایید.

دوستان عزیز

سیاست مماشات که در سه دهه گذشته، راهنمای دولتهای غرب در قبال ایران بود، در همه آزمونها شکست خورده و مبانی نظری‌اش فرو ریخته است.

به‌طوری که معلوم شد، اولاً- این رژیم از ثبات و آرامش در عراق با لبنان و افغانستان زیان می‌بیند و هیچ‌گاه جانب آرا نمی‌گیرد. ثانیاً- قاطعیت در برابر آن سبب بسیج مردم ایران گردآورد آن نمی‌شود.

ثالثاً- این رژیم منافع پراگماتیستی خود را در ادامه ستره‌جویی‌هایش یافته است. در نتیجه، نه بسته شوقی می‌بذیرد نه به تعامل اعنای می‌کند نه به مذاکره برقیید و شرط.

در استله جنگ جهانی دوم از وزیر خارجه رژیم نازی پرسیدند: منطقه مرزی لهستان یعنی داترک را می‌خواهید یا بالان داترک. وزیر خارجه هیتر پاسخ داد: هیچ کدام، ما جنگ می‌خواهیم.

حالا، آخوندها بمب می‌خوانند، سلبه بر عراق می‌خوانند و به بند کشیدن مردم ایران را زورا خود را در فلز پایانی می‌بینند.

بله، دوران پراگماتیسم رژیم ولایت فقیه سپری شده است. ترورسیم یک سیاست صحیح در قبال ایران دیگر جستجو در تاریکی نیست. درسهای تاریخ سی سال گذشته، حقایق مهمی را اثبات کرده که امروز صاحبان گرایشهای مختلف سیاسی درباره آن اشتراک نظر دارند:

اول: سیاست سه دهه گذشته در مورد ایران یعنی بند داشتن به تغییر رفتار دیکتاتوری حاکم شکست خورده است. دوم: رژیم حاکم، نه فقط اصلاح‌ناپذیر است، بلکه به علت ضعف‌ماهوی قادر به هیچ مصالحه‌ای نیست.

سوم: این رژیم، تهدید حیرم صلح و امنیت جهان است. چهارم: به این رژیم بنیادگر، به این فعال‌ترین دولت حامی ترورسیم، به این فاشیسم مذهبی بنیاد اجاره داده به بمب اتمی دست یابد.

پنجم: دست‌اندازی این رژیم به عراق و لبنان و فلسطین و افغانستان باید پایان یابد. ششم: سیاست سکوت و انفعال نسبت به نفع حقوق بشر در اشرف، سیاست باید ترورسیمهای همه‌جانبه و به خصوص ترورسیمهای نفتی علیه این رژیم با قاطعیت باعراجا درآید.

هفتم: مردم ایران نشان داده‌اند که خواستار تغییر در ایران و افغانستان است و سرازول دموکراسی‌اند و باید به آن دست یابند. به هر قیمت تا هر کجا.

ما جامعه جهانی را به اتخاذ سیاست نوینی بر اساس این مشترکات فرا می‌خوانیم.

دیکتاتوری مذهبی در ایران باید خاتمه یابد. این، نه با جنگ ممکن است، نه با مامشانت. راه آن راه صلح سوم، یعنی تغییر دموکراتیک به دست مردم و مقاومت ایران است.

دوستان گرامی!

سپس از نقطه‌نظرهای مشترک، حالا می‌خواهم موضوعی را بیان کنم که عقاید مختلف و حتی متضادی درباره آن وجود دارد. این مسأله، مسأله مذاکره با رژیم آخوندهاست.

وقتی این موضوع را عمیقاً بررسی کنیم می‌بینیم که اختلافات نه بر سر مذاکره بلکه بر سر ارزیابی از ماهیت رژیم است. مذاکره به عنوان راهکار حل مناقشات بین‌المللی قابل نفی کردن نیست. اما طی ۷ سال مذاکره تروتسکی اروپا و کشورهای ۱+۵ و آخوندها هیچ‌گاه به الزامهای یک مذاکره نرسیدند.

به‌تکلیف کامل مذاکرات استابولینگ نگام کنید. در اینجا آخوندها گستاخانه هم به‌بب را می‌خواندند. هم سلبه بر منطقه را این رفتار البته بر سر خطا یا کوتاهیهای آنها نیست، بلکه به این دلیل است که این، یک رژیم قرون وسطایی است و رژیم ولایت فقیه است که در اشرف خود را در سرکوب و ترورسیم و جنگ‌گفروزی تأمین می‌کند. ستره‌جویی مکتوبیز داخلی این است.

بنابراین وقتی در یک مذاکره از نمایندگان رژیم می‌خواهید که از نفع حقوق بشر یا ترورسیم یا بمب اتمی دست بردارند، مثل این است که به آنها بگویید، تیشه به ریشه خود بزنید. ما بر اساس تجربه ۳۰ سال مبارزه همه‌جانبه با این رژیم، همواره به کشورهای غربی گفتیم: اگر با معامله و گفتگو می‌توانید با این رژیم به نتیجه برسید، اگر شما بر سر برنامه اتمی یا محور ترورسیم یا نفع حقوق بشر می‌توانید این رژیم مذاکره کنید و آن را کمی به عقب نشینی وادار سازید، خواهی می‌کنیم که حتماً این مذاکره و این معامله را انجام ندهید. اما اگر از حساب مردم و مقاومت ایران به رژیم امتیاز بدهید، هم مردم ایران و هم صلح در منطقه و جهان را قربانی می‌کنید و هم چنین بزرگترین شکست سیاسی را به نام خود می‌تیب می‌دهید. به همین دلیل ما شما را به راه دیگری می‌خوانیم: در کنار مردم ایران قرار بگیرید و به این وسیله صلح و امنیت جهان را نیز تضمین نمایید.

حضار محترم!

سیاست سه دهه گذشته غرب نسبت به ایران، به گونه‌ی سبب‌ناکار، از خطایی به خطای دیگر لغزیده است. این سیاست‌ها، منبایم‌کننده که به هر حال گذشته‌ها را نکوشیم یا بی‌تکلیف، بلکه آمدنیم که آینده را سازیم و راهی برای آینده پیدا کنیم. پس باید ببینیم چه چیزی موجب این خطاهای شدت‌زا در یک تحلیل جامع درباریم می‌کند. دو اشتباه اساسی، منشأ این مشکل بوده است.

اول: باور کردن پروتکل‌های ملایان که سرکوبگری خود را نشانه قدرت و پشتوانه اجتماعی حکومتشان قرار دزدند. دوم- نادیده گرفتن حرال واقعی ایران، که مردم و مقاومت ایران بوده و هست، شکی نیست که نادیده گرفتن مقاومت، روح این توم دامن زده که تغییر رژیم مالاها عملی نیست.

برای اسالیان: هم آمریکا و هم اروپا بی‌عملی خود را با این استدلال توجیه کرده‌اند که می‌خواهند از دخالت در امور ایران اجتناب کنند.

حال آنکه با برجسب ترورسیتی، مؤثرترین گزینه موجود در ایران را به بند کشیده و کارسازترین دخالتها را در مسأله ایران مرکب شده‌اند. اما به سود رژیم حاکم، یعنی رژیم دیکتاتوری مذهبی حاکم بر ایران.

برای اسالیان: غرب مبارزه به این نامگذاری و ادامه آرا با این دلیل توجیه کرده است که می‌خواهد مالاها را معتدل یا مهار کند.

این امتیاز بزرگ به مالاها - مثل غنا دادن به نساج - آنها را حریم‌تو و فرایط‌تو کرد. ولگی، از استراتژی تقویت میله‌روها، احمدی‌نژاد بیرون آمد.

حضار محترم! با نگاه به سرچشمه این دعوا مشاهده می‌کنیم که داعیه قدرت رژیم، با فقدان نقض مفروض در جامعه ایران در اصل، ساخته و پرداخته همین رژیم است.

اگر این جنبش، بی‌شوقانه و فاقد اهمیت است، چرا آخوندها نگاهداشتن آن در لیستهای ترورسیتی را در صدر اولویتهای دیپلماتی بین‌المللی خود گذاشته‌اند؟

چرا از یکسکال پیش بی‌وقفه فریاد می‌کنند که سازمان مجاهدین در قیام، نقش تعیین‌کننده داشته‌است؟

چرا از اشرف فریاد می‌سازند و محصور تا این اندازه وحشت دارند و یکسره در حال توطئه‌چینی و حمله به آن هستند و هر روز در آن جا توطئه‌چینی می‌آورند که در این دوران بزرگترین نقض حقوق بشر دوران معاصر است و به دنبال همین توطئه‌ها الان یک سال است که یک شکسته روانی ۲۴ ساعته با ۱۸۰ بلندگو و حرالت وحشیانه به آنها ادامه دارد؟

چرا با دولت عراق برای سرکوب اشرف توافقنامه دو جانبه امضا کرده‌اند و این چنین دولت عراق از دست‌نشانده خود و هم‌چنین به‌لطف بین‌المللی بی‌اعتبار می‌کنند؟ و چرا هر کسی را که به اشرف رفته باشد، به عنوان محارب محاکمه و اعدام می‌کنند؟

به اینجا هم واکنشهای ملایان، کور و بی‌منطق نیست. آنها در اقدامی در اظهارنشان، اشرف را سمبل مقاومت، معرفی کرده‌اند. واقعیت نیز همین است.

اشرف نماد یک استراتژی و سیاست صحیح و سمبل یادآوری برای تغییر تعامیت رژیم به جای سیاست و ترویج کارآمدن با دیکتاتوری حاکم است.

آخوندها از مقاومت ایران به این دلیل وحشت دارند که یک ارتزاقی سیاسی و فرهنگی با ریشه‌های عمیق در جامعه ایران ارائه کرده است. ارتزاقی که از پشتوانه ۳۵ مبارزه برای آزادی برخوردار است و مبارزه را نمایندگی می‌کند که در آن ۱۲۰ هزار تن از زنان و مردان شجاع، جان خود را فدای آزادی مردمان کرده‌اند. ارتزاقی که در کانون برنامهدار استوار یک جمهوری مبتنی بر جادایی دین و دولت، و برای زن و مرد و کترگرایی قرار دارد و دفاع و اقلیتهای قومی و مذهبی در صدر برنامه‌هایشان است.

ارتزاقی که به‌خاطر پایداری نیروی محوری‌اش، یعنی مجاهدین خلق ایران به یک اسلام دموکراتیک و دربار توانسته اثت‌تو مؤثر رژیم می‌باشد که یک دیکتاتوری ترورسیتی را بنام اسلام برقرار کرده است.

مجاهدین با اعتقاد به اسلام که با آزادی و برابری سیاسی و دینی متضاد می‌شود، ایدئولوژی شیطانی ملایان را به چالش کشیدند.

دوستان گرامی!

امروز خوشبختانه جبهه بزرگی از سیاستمداران و پارلمنترها در سراسر جهان، به حمایت از این راهحل برخاسته‌اند. این تمایل گسترده دارای منافع جزئی، سیاست صحیح را در حلقه برجسب نهادلانه علیه مجاهدین یافته است. هم‌چنین بسیاری در جهان، همچون دادگاه اسالیان بر موقعیت قانونی ساکنان اشرف به‌عنوان افراد حفاظت‌شده تحت کنوانسیون چهارم ژنو تأکید می‌کنند.

با استفاده از این فرصت، می‌خواهم در این خطا به وزیر خارجه آمریکا بگویم که به این نامگذاری که یک میراث اشتباه است، خاتمه دهید.

شکی نیست که اگر قانون و عدالت ملای باشد، این نامگذاری دوام نخواهد آورد. همچنان که رهبر این مقاومت مسعود رجوی گفته است: «در جرایم که هنوز یک قظره قانون و یک ذره آزادی و وجدان وجود دارد، تردید تکنیک که ما پیروز می‌شویم».

بر این اساس، دولتهای غرب به ویژه آمریکا را فرا می‌خوانم که حق مردم ایران برای مقاومت علیه فاشیسم مذهبی را به رسمیت بشناسند. اما همان حقی را برای مردم ایران می‌خواهیم که ۲۲۵ سال پیش اعلامیه استقلال آمریکا بر آن تأکید کرده است.

«حق حیات، حق آزادی و حق کسب خوشبختی» و این که «هر دولت از اهداف اصلی خود که حفظ حقوق مردم است درود، مردم حق دارند آن حکومت را برکنار سازند و به جای آن حکومت مورد علاقه خود را به‌وجود آورند».

ما هرگز از آمریکا یا هیچ کشور دیگری نتوانستیم نمی‌خواهیم که سبب ساز و دخترانش را برای مقابله با آخوندها به جنگ ببندند. اما از آنها می‌خواهیم که موثلی را که بر سر راه تغییر در ایران ایجاد کرده‌اند، برطرف کنند. من بارها اعلام کرده‌ام که مقاومت ایران نه پول می‌خواهد و نه سلاح، کافی است ارضه‌اند را از سر راهی بردارید.

حذف برجسب ترورسیتی، اجرائی تعهد آمریکا برای حفاظت از اشرف، دفاع فوری برای نعلو محاصره ضدانسانی و انحلال کمیته قزاقی سرکوب اشرف و استنار دائمی یک تیم متحد در اشرف، قضاوت قضایی ضروری در همین راستاست. زمان آن است که پرونده نقض حقوق بشر و قتل موب توسط رژیم ملایان به شورای امنیت سازمان ملل فرستاده شود.

در این‌جا همه دولتهای جهان را فرا می‌خوانم که مقاومت مردم ایران برای تغییر رژیم را به رسمیت بشناسند. و جهان را به یاری اشرف و مردم ایران فرا می‌خوانم.

از همه شما متشکرم

استراون استیونسون رئیس هیأت رابطه با عراق و رئیس گروه پارلمانی دوستان ایران آزاد در پارلمان اروپا

مجاهدین، امید واقعی دهها میلیون
ایرانی هستند و به همین خاطر رژیم
ملاها از آنها می ترسد. مجاهدین به
خاطر مقاومتشان در اشرف، مهمترین
هدف این رژیمند

محمد علی حاج آقایی و جعفر کاظمی اعدام شدند. فرزند جعفر در قراگاه اشرف است. این یک اقدام ننگین بود که رژیم ایران باید از آن شرم کند. دیرینه مسایر هم علی مراد اعدام شد که پسرش در اشرف است. آخوندها به دستگیری شکنجه و اعدام والدین پانصدگانه اشرف مبارزت کرده اند. آخوندها به نحو مندرجی می کنند از طریق خشونت و ارباب به عنوان تنها موجدی کنترل بر روی مردمی که به نوازنده بی نوازی و در حال شورش هستند، قدرت خود را حفظ کنند.

و اما به عنوان این به اصطلاح گروهک، این گروهک کوچک از راهنده، چرا در صدر هر ملائی این ملاها و همسایگانشان در عراق و هر ملائی با اتحادیه اروپا و امریکاست؟ واقعیت این است که آنها از مجاهدین وحشت دارند و می ترسند. آنها می ترسند زیرا مجاهدین تنها اپوزیسیون واقعی این رژیم فاشیست و فاسد هستند. افراد شبکه مجاهدین در داخل کشور جان خود را به خطر انداختند تا برنامه تهاجمی امنی رژیم را برای جامعه بین المللی افشا کنند.

من به خوبی از تلاشی خمنهای برای جلوگیری از خروج مجاهدین از لیست اتحادیه اروپا باخبر هستم. من به تجربه شخصی خود می دانم که وقتی خانم رجوی را به پارلمان اروپا دعوت کردیم که در جلسه گروه حکام محافظه کار سخنرانی کنند، آنها تا کجا هیستریک شدند. در آن زمان، خاور سوئلا نماینده اردش ما برای امور خارجی بود و نمایندهای فوری با انکلا مرکز، گروه لژیون رودریگز زابائو، نیکلاس سارکوزی، سلویو برلوسکونی و فرانک شولس که در آن زمان معارضه ملت اتریش بود، برقرار کرد. تقریباً با همه رهبران کلبدی در اروپا تماس گرفت و علناً مطرح کرد که تهران تهدید کرده است اگر ما با خانم رجوی ملاقات کنیم، مذاکرات امنی را قطع می کند.

خود من تماسهای تلفنی تهدیدآمیز از افرادی دریافت کردم که مدعی بودند مقامات ارشد وزارت خارجه در لندن هستند. و من متقابلاً مشخص شد که مأموران اطلاعات انگلستان هستند.

عجیب است که رهبر تبعیدی این گروهک این اهمیت، موجب ایجاد چنان هیستری در تهران می شود!

اما ما آن جنگها را بردیم. ما در برابر فشار مقاومت کردیم. ما خانم رجوی را به پارلمان اروپا دعوت کردیم. ما درهقا و تعریفهای برای توجیه نامگذاری مجاهدین در کشورهای سیاه انگلیس و اتحادیه اروپا را افشا کردیم. ما در کشنهای پی در پی پیروز شدیم. نهایتاً انگلیس و اتحادیه اروپا را مجبور کردیم که مجاهدین را از لیستهای خودشان خارج کنند و اعتبار آنها را به عنوان مبلغان معتبر آزادی و دموکراسی باز سی دهند. ما سیاست شرم آور استمال را که در نقطه شروع منجر به نامگذاری تروزیستی شد و تا همین امروز سیاست ما را در

من با سیاستمداران بسیاری دیدار داشته ام. اما در رئیس جمهور برگزیده شورای ملی مقاومت ایران، خانم رجوی یک شخصیت استثنایی یافته ام. او یک میهن پرست واقعی، یک سیاستمدار بزرگ و یک رهبر تواناست و این همان چیزی است که ایران به آن نیاز دارد

یان زهرادیل نایب رئیس گروه محافظه کار - رفرمیست در پارلمان اروپا از جمهوری چک

مماشات، هنگامی که موضوع مبارزه
با نیروهای شر مطرح است، ما را به
جایی نمی رساند

اجازه دهید به همه شما درود فرستم. من از یک کشور اروپای مرکزی می ام که کمی بیش از ۱۰ میلیون جمعیت دارد. اما کشور است که آنچه سیاست مماشات نامیده می شود را تجربه کرده است. باید بگویم تجربه بسیار تلخ و غم انگیزی هم بود که شاید برخی از شما شنیده باشید. پیش از جنگ جهانی دوم کشور من عملاً توسط کسان آذره می شد که به جای جنگین با نیروهای شر می خواستند از آنها استمال کنند. اما بعد از مدتی ناگزیر شدیم با آنها

بیچنگد.

من معتقد ام که در اینجا می گذرد، تاریکی ندارد و ما می توانیم این وضعیت را به خوبی می شناسیم. ما وضعیت نامشابه را در گذشته بارها تجربه کردیم و همه می دانیم

دکتر آخو ویدال
کوادراس:
بگذارید خیلی ساده
بگویم:
الف - مماشات تاثیر
ندارد و تنها به رژیم
فرصت می دهد با
گسترش تروریسم در
سراسر جهان به آن
ادامه دهد و به سلاح
اتمی نزدیکتر شود.
ب - دخالت مستقیم
نظامی در ایران نه به

لحاظ مالی و نه به لحاظ
سیاسی عملی نیست.

ج - یک جنبش
اپوزیسیون به خوبی
سازمان یافته، قدرتمند و

متعهد در داخل کشور
وجود دارد. بسیار با
انگیزه که یک برنامه

سیاسی را برای ایران
ترویج می کند که همه
ما همین الان آن را

تأیید می کنیم. این
جنبش دارای یک رهبر
قدرتمند و تاثیر گذار

است که ما او را می
شناسیم و کاملاً به او
اعتماد داریم.

استراون استیونسون:
باید سیاست
استمالت را رها کنیم
و قبل از آن که ملاها
هژمونی خود را به
منطقه تحمیل کنند،
با آنها مقابله کنیم.

و این به معنی حمله
نیست. این
به معنی حمایت
اصلی
اپوزیسیون برای
سرتگونی دیکتاتوری
فاشیستی است.

این به معنی خارج
کردن مجاهدین از لیست
محافظه کار است.
این به معنی به رسمیت
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و

این به معنی به رسمیت
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و

این به معنی به رسمیت
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و

این به معنی به رسمیت
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و

این به معنی به رسمیت
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و

این به معنی به رسمیت
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و

این به معنی به رسمیت
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و

این به معنی به رسمیت
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و

این به معنی به رسمیت
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و

این به معنی به رسمیت
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و

این به معنی به رسمیت
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و

این به معنی به رسمیت
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و

این به معنی به رسمیت
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و

این به معنی به رسمیت
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و

این به معنی به رسمیت
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و

این به معنی به رسمیت
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و

این به معنی به رسمیت
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و
شناختن اهمیت و

دکتر آخو ویدال کوادراس، نایب رئیس پارلمان اروپا رئیس کمیته بین المللی در جستجوی عدالت

باید به مریم رجوی و شورای ملی
مقاومت ایران تکیه کنیم با یک جنبش
اپوزیسیون به خوبی سازمان یافته،
قدرتمند و متعهد، که یک برنامه
سیاسی را برای ایران ترویج می کند

خانم رئیس جمهور، شما با رهبری قدرتمند و تلاشهای خستگی ناپذیرتان، طی این چند سال، تعداد کثیری از نمایندگان پارلمان اروپا، افکار عمومی و بسیاری از مقامات اروپا را متوجه اشتباهات بزرگی کرده اید که غرب در رابطه با

رژیم ایران مرتکب شده است. امروز ما به طور خاص باخبر هستیم که شخصیتهای برجسته امریکایی از هر دو حزب بزرگ این کشور به ما پیوسته اند تا برای دستیابی به یک سیاست جدید نسبت به

رژیم ایران و مقاومت ایران، صمیمانه و سازنده کار کنند. من به همکاران برجسته امثال ژنرال جیمز جونز و فرماندار بیل ریچاردسون، به گرمی خوشامد می گویم. من به عنوان یک

اسپانیایی با ویژه بسیار خوشامدگام که بیل ریچاردسون را می بینم، او در اسپانیا به خوبی شناخته شده است. سفیر یونان، سفیر دلی، آقای مونکزی، دادستان کل، و همچنین خانم ایرین خان، که نامش و چهره اش برای ما

یادآور تقدس حقوق بشر است. من حضور همگی شما را در پایتخت اروپا، خوشامد می گویم و امیدوارم بتوانیم از شما آن چنان که شایسته است، میزبانی کنیم.

من معتقدم پس از نتیجه مابین کننده مذاکرات استاسبول، نیاز نیست اصرار بوزیریم که مذاکره با رژیم ایران تا چه اندازه

انلاف وقت است و سیاست مماشات چندر اشتباه است. می خواهم پیشنهاد کنم موضوع امروز گفتگوی ما، بهترین شیوه برخورد با مسأله ایران در شرایط کنونی باشد. وقتی که

چند راه کار برای حل یک مشکل وجود دارد و ثابت شده که تمام آنها بغیر از یکی شکست خورده، به نظر می رسد استنحان

کردن این راه حل مناسب باشد. رژیم ایران از آن استفاده می کند که نه زنده می به من اموخته است وقتی کسی کاری می کند که نه معقول است و نه از نظر اخلاقی درست، و نه با منافع خودش

همکاری، در واقع راه حل برای چنین رفتار عجیب و غریبی به نایب مهم است. نگارنده به زبان ساده بگویم:

الف - مماشات تاثیر ندارد و تنها به رژیم فرصت می دهد با

مطلب بسیار مهمی مطرح شدند که حول نظم بین المللی و محتئای مردم ایران به ویژه ساکنان اشرف دور می زند. من مایلیم به تمام مسائلی که مطرح شده اند، یک نکته را که به نظر مهم است اضافه کنم، تا وزارت خارجه امریکا به موقع در مورد حذف مجاهدین از لیست تروریستی تصمیم بگیرد.

آنچه برای اشرف غنای است و من آن را روز به روز دنبال می کنم، تجربه شکنجه روانی است. ما در اینجا امریکاییان برجسته ای داریم، مایلیم یادآوری کنم شکنجه روانی کمتر از شکنجه فیزیکی نیست.

مایلیم یک مورد به خوبی شناخته شده را یادآوری کنم، حرفهای سناتور امریکایی مک کین، که وقتی از سوی سول شد، اگر روزی قرار باشد بین شکنجه فیزیکی و شکنجه روانی یکی را انتخاب کند کدامیک را ترجیح می دهد؟ پاسخ فوری مک کین این بود: من شکنجه فیزیکی را انتخاب می کنم. یعنی نشان میدهد که شکنجه روانی تا چه حد ترسناک است.

من در جریان اوضاع اشرف هستم، و می دانم که آن چا چه می گذرد. تجربه تخریب شخصیت، چیزی که هدف نهایی شکنجه است. ولی آنچه مهم است که به خاطر سپرده شود، این است که در عکس العمل به این شکنجه و زجر دادن، اشرفیان، پاسخ را با خشونت ندادند. حال آن که آنها به طور سیستماتیک سوزخ تحریک هستند. طبیعت انسان به طور عام

این است که در مقابل آزار و شکنجه عمل متقابل بلند کسی شده است. خشونت زنده است. اما در مقابله با این شکنجه این چه کاری می تواند بود تا موضوع اتمام یابد و این زجر دادن پایان پذیرد.

دریاض چیزی که همیشه در ذهن هست، این است که قانون وجودی خود و در صورتی که همراه با یک نیروی مشروع نباشد، فاقد قدرت است. بهترین شیوه استناد از قدرت، همین اصل اولی است: استناد از قدرت، بدون مشروعیت و قانون، خودکامی و زورگویی است. بدین ترتیب باید دو بعد از موضوع را با هم داشت، بعد قانونی و بعد اعمال قدرت برای

موفق کردن قانون و به پشتیبانی قانون این چیزی است که شما در حال آزمایش آن هستید.

مطلب بسیار مهمی مطرح شدند که حول نظم بین المللی و محتئای مردم ایران به ویژه ساکنان اشرف دور می زند. من مایلیم به تمام مسائلی که مطرح شده اند، یک نکته را که به نظر مهم است اضافه کنم، تا وزارت خارجه امریکا به موقع در مورد حذف مجاهدین از لیست تروریستی تصمیم بگیرد.

آنچه برای اشرف غنای است و من آن را روز به روز دنبال می کنم، تجربه شکنجه روانی است. ما در اینجا امریکاییان برجسته ای داریم، مایلیم یادآوری کنم شکنجه روانی کمتر از شکنجه فیزیکی نیست.

مایلیم یک مورد به خوبی شناخته شده را یادآوری کنم، حرفهای سناتور امریکایی مک کین، که وقتی از سوی سول شد، اگر روزی قرار باشد بین شکنجه فیزیکی و شکنجه روانی یکی را انتخاب کند کدامیک را ترجیح می دهد؟ پاسخ فوری مک کین این بود: من شکنجه فیزیکی را انتخاب می کنم. یعنی نشان میدهد که شکنجه روانی تا چه حد ترسناک است.

من در جریان اوضاع اشرف هستم، و می دانم که آن چا چه می گذرد. تجربه تخریب شخصیت، چیزی که هدف نهایی شکنجه است. ولی آنچه مهم است که به خاطر سپرده شود، این است که در عکس العمل به این شکنجه و زجر دادن، اشرفیان، پاسخ را با خشونت ندادند. حال آن که آنها به طور سیستماتیک سوزخ تحریک هستند. طبیعت انسان به طور عام

این است که در مقابل آزار و شکنجه عمل متقابل بلند کسی شده است. خشونت زنده است. اما در مقابله با این شکنجه این چه کاری می تواند بود تا موضوع اتمام یابد و این زجر دادن پایان پذیرد.

دریاض چیزی که همیشه در ذهن هست، این است که قانون وجودی خود و در صورتی که همراه با یک نیروی مشروع نباشد، فاقد قدرت است. بهترین شیوه استناد از قدرت، همین اصل اولی است: استناد از قدرت، بدون مشروعیت و قانون، خودکامی و زورگویی است. بدین ترتیب باید دو بعد از موضوع را با هم داشت، بعد قانونی و بعد اعمال قدرت برای

موفق کردن قانون و به پشتیبانی قانون این چیزی است که شما در حال آزمایش آن هستید.

مطلب بسیار مهمی مطرح شدند که حول نظم بین المللی و محتئای مردم ایران به ویژه ساکنان اشرف دور می زند. من مایلیم به تمام مسائلی که مطرح شده اند، یک نکته را که به نظر مهم است اضافه کنم، تا وزارت خارجه امریکا به موقع در مورد حذف مجاهدین از لیست تروریستی تصمیم بگیرد.

آنچه برای اشرف غنای است و من آن را روز به روز دنبال می کنم، تجربه شکنجه روانی است. ما در اینجا امریکاییان برجسته ای داریم، مایلیم یادآوری کنم شکنجه روانی کمتر از شکنجه فیزیکی نیست.

گسترش تروریسم در سراسر جهان به آن ادامه دهد و به سلاح اتمی نزدیکتر شود.

ب - دخالت مستقیم نظامی در ایران نه به لحاظ مالی و نه به لحاظ سیاسی عملی نیست.

ج - یک جنبش اپوزیسیون به خوبی سازمان یافته، قدرتمند و متعهد در داخل کشور وجود دارد. جنبشی بسیار با انگیزه همین حالا آن را تأیید می کنیم. این جنبش دارای یک رهبر قدرتمند و تاثیر گذار است که ما او را می شناسیم و کاملاً به او اعتماد داریم.

باز اسان این به واقعیت روشن، بهترین استراتژی تقریباً به طور اتمیک برجسته می شود. ما باید به مریم رجوی و شورای ملی مقاومت ایران تکیه کنیم، با دیپلماسی ارتباطات و حمایت سیاسی و ساختن کردن شرایط برای رژیم در صحنه بین المللی.

اگر با این تصویر موافقت کنیم، آن وقت دو اولویت فوری و ضروری بیدار می شود:

اولین آن، حفاظت از ساکنان اشرف در برابر خطرها و دومین آن حذف سازمان مجاهدین خلق ایران از لیست وزارت خارجه امریکاست. ما باید تلاشهایمان را روی این دو هدف متمرکز کنیم.

در آخرین سفرم به اور سوواوا با یک جوان بسیار باهوش به نام پراو کازمفی از ساکنان اشرف تلفنی صحبت کردم. دیروز با شنیدن خبر اعدام پدرش، که یک زندانی سیاسی در سیاهلجای رژیم بود، شوکه شده.

این فداکاری و دها فداکاری و هژران قربانی دیگر، قطعاً به هر نمی رود. ما مسئولیت و وظیفه داریم این مسئولیت استقرار دموکراسی و آزادی در ایران است.

برای انجام این مسئولیت، به دوستانمان در شورای ملی مقاومت ایران نیاز داریم. به هم چنان که آنها به ما نیاز دارند. ما باید دست در دست یکدیگر، به پشتوانه هم و با هم عق و جد، با یکدیگر همکاری کنیم. ما نمی توانیم اجازه بدهیم که شکنشی در کار باشد.

خوان گارسه حقوقدان ارشد بین المللی و مشاور سالوادر آندنه

خوان گارسه: شکنجه روانی علیه
ساکنان اشرف با ۱۸۰ بلندگو،
فشار و آزاری وحیمر است
شکنجه های جسمی است

مایلیم به شما بگویم که هر یک از دادگاه مورد استماع قرار گرفته اند، این البته تنها دادگاه نیست، زیرا چیزی که شما به آن رجوع کرده اید قانون بین المللی است. حقوقی که از ادانه توسط تمامی کشورها به رسمیت شناخته شده است. یعنی این کنوانسیون و از ادانه که کنوانسیون منع شکنجه را افشا کرده اند. و این البته اکثر کشورهای جهان را شامل می شود. آنچه مطلوب است به معنای بستن این تعهد دواطلبانه و از ادانه است. از آنجا که این دو کنوانسیون رویه قانونی را بدنه فتند، به خصوص کنوانسیون ژنو. رویه قانونی در تمامی دادگاههای سایر کشورهای افشاکننده، باید با دادگاه اسپانیا همسان باشند. خواهان محترم شمرده شدن تهدات شوند و در صورتی که این تهدات به یاد گذاشته شد، مسئولیتها را گوشزد کنند. این کاری است که ما در اسپانیا شروع کرده ایم. از طریق فراخواندن ژنرال ارشرفی، عراق به دادگاه که حمله به اشرف را در ماه ژوئیه ۲۰۰۹ فریاد می کرد. وی برای روز ۸ مارس با دادگاه فریاد شده تا در مقابل اتهامات ایراد شده از خود دفاع کند. دادگاههای دیگر باید به شکلی خستگی ناپذیر همین روند را دنبال کنند.

ما هیچ دادگاه بین المللی که بتواند در عراق فعالیت کند، نداریم. برای عراق افشاکننده پیمان رم نیست. در نتیجه وقتی از مسئولیت دادگاه صورتی نقض بسیار جدی حقوق بین الملل

برنده اشرف، صحبت می کنیم باید به دنبال دادگاههای سایر کشورها گشت، زیرا امکان دیگری وجود ندارد. گام اول برداشته شده و من به شما کمک خواهم کرد. دیگران هم کمک خواهند کرد تا دادگاههای دیگر نیز همین کار را

بکنند. ما به جامعه حقوق بشر به ویژه مؤسسه های به سازمان ملل وابسته اند. پیشهاد می کنیم حاصل کارشان، گزارشها، بلافاصله و در هر چه که به امور عراق و به ویژه وقایع اشرف مربوط می شود، را در اقدامات حقوقی بین المللی مقیم کنند. اینمواریه و آرزو می کنیم آنها اولین گامهای ما را دنبال

کنند و به هیچ وجه نگذارند دادگاه اسپانیا آخرین مورد باشد. ایده های که خانم رجوی و من هر دو به آن اعتقاد داریم این است که وقتی در هیئت قانون و فقهی برای آزادی وجود داشته باشد، روند اوضاع مثبت خواهد بود.

مطلب بسیار مهمی مطرح شدند که حول نظم بین المللی و محتئای مردم ایران به ویژه ساکنان اشرف دور می زند. من مایلیم به تمام مسائلی که مطرح شده اند، یک نکته را که به نظر مهم است اضافه کنم، تا وزارت خارجه امریکا به موقع در مورد حذف مجاهدین از لیست تروریستی تصمیم بگیرد.

آنچه برای اشرف غنای است و من آن را روز به روز دنبال می کنم، تجربه شکنجه روانی است. ما در اینجا امریکاییان برجسته ای داریم، مایلیم یادآوری کنم شکنجه روانی کمتر از شکنجه فیزیکی نیست.

مایلیم یک مورد به خوبی شناخته شده را یادآوری کنم، حرفهای سناتور امریکایی مک کین، که وقتی از سوی سول شد، اگر روزی قرار باشد بین شکنجه فیزیکی و شکنجه روانی یکی را انتخاب کند کدامیک را ترجیح می دهد؟ پاسخ فوری مک کین این بود: من شکنجه فیزیکی را انتخاب می کنم. یعنی نشان میدهد که شکنجه روانی تا چه حد ترسناک است.

من در جریان اوضاع اشرف هستم، و می دانم که آن چا چه می گذرد. تجربه تخریب شخصیت، چیزی که هدف نهایی شکنجه است. ولی آنچه مهم است که به خاطر سپرده شود، این است که در عکس العمل به این شکنجه و زجر دادن، اشرفیان، پاسخ را با خشونت ندادند. حال آن که آنها به طور سیستماتیک سوزخ تحریک هستند. طبیعت انسان به طور عام

این است که در مقابل آزار و شکنجه عمل متقابل بلند کسی شده است. خشونت زنده است. اما در مقابله با این شکنجه این چه کاری می تواند بود تا موضوع اتمام یابد و این زجر دادن پایان پذیرد.

سفیر دل دلیلی مسئول بخش ضد تروریسم در وزارت خارجه آمریکا از سال ۲۰۰۷ تا ۲۰۰۹

**سازمان مجاهدین یک وزنه تعادل
قدرتمند در مقابل رژیم ایران است.
رژیم ایران به دلیل محبوبیت مجاهدین،
به خاطر اعتقاد مجاهدین به آزادی بیان
و آزادی ادیان از آنها می ترسد**

از حضور در کنفرانس بروکسل و تبادل نظر با چنین رهبران سرشناسی در مورد موضوعی با این اهمیت بین المللی، منتظر و متعجب مربوط به ایالات متحده آمریکا، سفیر خودیوسف، من این سعادت را داشتم که اخیراً با ژنرال جیمز جوینز زمانی که فرستاده ویژه به خارومه بود و با ادیساک کل مایکل موکیزی وقتی گفتگوی دادگستری بین آمریکا و اتحادیه اروپا زیر نظر او انجام می گرفت و با سایر رجاوردن در کمپیا کار کنم.

به طور ویژه در شرکت در جلسه کمیته‌های حمایت کننده از حقوق بشر در ایران خرسندم. این کمیته کار ارزشمندی از طریق جلب توجه بین المللی و منطقه‌ای به چالش‌های موجود در فرانکه اشرف انجام می دهد. این توجهات خود حیطه بسیار مهم برای ساکنان اشرف شامل می شود. لایحه شرایط استقامت موجود در آنجا را مطرح نگه می دارد و همچنان بر اهمیت تجدید نظر در نامگذاری سازمان مجاهدین خلق ایران متمرکز است.

زمانبندی این کنفرانس بدون نقص است، همین حلاوت و عزت خارجه آمریکا مشغول بررسی مسأله نامگذاری سازمان مجاهدین خلق ایران و ادامه با لغو این نامگذاری است. این اهمیت فوق العاده اهمیت دارد که تمامی اطلاعات مربوط به این کنفرانس را در اطلاعات مطبوعه در اختیار دولت آمریکا قرار داده شود. البته «شرایط» به شکل معنی داری در اشرف

و خارومه تغییر یافته اند، به نوبی که به روشنی تجدید نظر در نامگذاری را مشروع می کند. هرچند که حضور امروز ما در اینجا عامل زمان بسیار مهم است. مجاهدین به صورت ولتونی گفت، رژیم ایران به تکمیل سلاح‌های هسته‌ای ادامه می دهد، زمان مهم‌ترین به است زریا ۲۳۰۰ زن و مرد مستقر در کیمب اشرف و اسب پیذری آنها در اندام، یعنی پذیرفت حمایت متحده و اسبب انتقاد در عادی کردن شرایط در اشرف پس از صدام حسین است. این لویهای گسترش حق عراقیت عراق نباید از جیب ساکنان فرانکه اشرف خارج شود. بزرگان منطقه، آمریکا اتحادیه اروپا و سازمان ملل باید فشار خود را بر دولت عراق حفظ کنند تا با ساکنان فرانکه به شکلی فراترند، همراه با رسیدگی و خوشبختی و احترام، برخورد کند.

تخصیص نگرانی من وضعیت انسانی در اشرف است، وضعیت رو به پیوسته و فرت یاد تغییر کرد و ارتقا یابد. پلیس عراق بارها اقدام به نفوذ به داخل فرانکه از نقاط مختلف کرده است. بعضی از موارد به ژوئیه ۲۰۰۹، اکتبر ۲۰۰۹، نوامبر ۲۰۱۰ و اخیراً ژوئیه ۲۰۱۱ می گردد که منجر به برخورد با مجاهدین شده است.

مفروضه‌های بیشتر برای ساکنان اشرف در زمینه دسترسی به تسلیحات پزشکی، محدود کردن ویرتیه‌های تخصصی و بستری شدن در بیمارستان وجود دارد. این محدودیتها که همراه با بخش نامد شراهی گوناگون علیه فرانکه از طریق ۱۸۰ بلندگو اعمال می شود، تلاشی برای ایجاد شرایط انسانی رست از نظر فیزیکی است. این حملات ضدبسیاسی باید متوقف شوند.

کن تویز اشکار رژیم ایران نسبت به فرانکه اشرف و ساکنان آن را می شود در مورد اعلام خود به خاطر دیدار اشرف و اشرف و اشرف در ظاهرات بعد از انتخابات درایران مشاهده کرد. آنها درست دو روز پیش در ایران به دار اوخته شدند.

سفیر دل دلیلی:

متحدین ما، چه
اتحادیه اروپا و چه
انگلستان، سازمان
مجاهدین را از
لیستهای مشابه
خود خارج کرده اند
آمریکا نیز باید
همین کار را بکند.
وزیر خارجه این
مسأله خجالت‌آور
و اشتباه دردناک را
باید هر چه زودتر
ترمیم کند.

**مایکل موکیزی:
سازمان مجاهدین
خلق ایران سازمانی
معتقد به اسلام
و دینار و متعهد به یک
ایران دموکراتیک،
غیر هسته‌ای و مبتنی**

**بر جدایی دین از
دولت است. ولی به
جای کمک و تشویق
به مجاهدین خلق،
ایالات متحده آنها را**

**در لیست نامگذاری
کرده و با این کار به
رژیم ایران کمک
می کند که بتواند
بگوید ما داریم با
نظر ایالات متحده
ترویستها را اعدام
می کنیم
هیچ دلیل روشنی**

**برای ادامه نامگذاری
افرادیکه به گواهی
همگان آملی جز
استقرار آزادی در
میهنشان ندارند،
وجود ندارد.**

**رژیم ایران «شیطان
بزرگ» را به خدمت
بخشده گرفته است.**

با تشکر از کمیته‌های برگزار کننده این کنفرانس و با تشکر از خلم شجاع و برپه‌رو و جوی و متفخرم که پشت این میکروفون در این زمان قرار گرفتیم. در مسامیر من اشاره کردم که ما در یکی از آن لحظات تاریخ هستیم که می‌دانیم تسلیحی مدعی از ما خواهند پرسید که برای پیشبرد نیکی و برای مقابله با پایدی چه کردیم.

در مدت زمان کوتاه یک ماه گذشته، شرایطی که ما این جا برآی آن گروه مدعیانم فوریت بیشتری یافته است. اسلام افراطی (بنیادگر) به نابودی تمدنی که ما می‌شناسیم تهدید می‌کند و در مرکز چنین تهدیدی رژیم ایران قرار داده که مردم خود را سرکوب و همسایگان و جهان را با بیگنری ناراد تسلیحات هسته‌ای که بارها گفته در استفاده از آن تردیدی نخواهد کرد، تهدید می‌کند.

تنها چند روز پیش بود که رژیم ایران به دنیا شواهد بیشتری علاوه بر تسلیحی از شواهد که داشته‌اند، از مأمیت خود نشان داد و حفر کاشفی، پیر ۴۷ ساله دو فرزند، و محمد علی حاج افغانی را تنها بعد از مدتی در اشرف اعدام کرد. جایی که اعضای مجاهدین خلق به‌رغم تلاشی رژیم ایران و همکاری اشرف در میان مقامات عراق برای اخراج و ازمیان بردن آنها، مقاومت می‌کنند.

در روز شنبه در حالی که کاملاً قفل پیش‌بینی بود، ما همگی شش ماکرات قدرتهای ۵+۱ در استانبول برای اقیانوس کردن رژیم ایران به ترک برنامه سلاح‌های هسته‌ای خود به جای نقل تحریمی‌های بیشتر دیدیم. در سال ۲۰۰۳ زمانی که ایالات متحده به عراق حمله کرد، ساکنان کیمب اشرف تسلیحاتی را که برای دفاع از خود در اختیار داشتند تحویل دادند و از طرف معاون فرمانده وقت نیروهای چندملیتی در عراق، ژنرال جنوری میلر، که از جانب ایالات متحده عمل می‌کرد، تأیید کرد. مکتوب دریافت نموده‌ام مبنی بر این که افراد حفاظت‌نشدند کنونیون چهارم ژوئیه هستند.

از سال ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۹، آمریکا از ساکنان اشرف حفاظت می‌کرد و به تعهدات جدی که ما در سال ۲۰۰۳ قبل از اید بودیم عمل نمود اما در ژوئیه ۲۰۰۹ هم‌طور که بعضی از شما ممکن است بدانید، آمریکا مسؤلیت امنیت را به نیروهای امنیتی عراق سپرد قبل از آن تحول، ژنرال دیوید پرتولون، از ایالات متحده از دولت عراق تقصیر دریافت کرده که ایالات اشرف محافظت خواهند شد و انتقال حفاظت با این تصور که این تضمین به اجرا در خواهد آمد صورت گرفت. طبقه ساکنان اشرف منبع نگرانی زیادی برای رژیم ایران و ایالات متحده و برای این رژیم چیزی بهتر از این نیست که آنها به اجبار به ایران برگردند شونیدا این حادقل طوری مردم داشته شوند که دیگر تهدیدی برای رژیم نباشند. رژیم ایران در طول ماه گذشته فشار فزاینده‌ی روی دولت عراق وارد کرده و شرایط علیه ساکنان کیمب اشرف بدتر شده است. بعد از ژوئیه دو روز بعد از دیدار وزیر امور خارجه ایران از بغداد، وزیر دفاع، ساکنان اشرف حمله افروزی که تحت نظر نیروی هوایی رژیم ایران، مستقر در سفارت ایران در بغداد بودند و با همکاری مقامات دولت عراق، قرار گرفتند و چندین نفر مطهور جدی مجروح شدند. نیروهای امنیتی عراق که به اصطلاح قرار داد از ساکنان اشرف حفاظت کنند، با مشتشان را بستند یا بر عقب به مهاجمین کمک کردند. اگرچه دولت تحت به ایالات متحده قرار داده بود از ساکنان اشرف محافظت کند.

در نتیجه رژیم ایران حمایت شده توسط نیروهای عراقی، در اطراف اشرف حدود ۱۸۰ بلندگو کار گذاشته اند و از آن برای تهدید و آزار شبانه روزی و بیست و چهار ساعته ساکنان اشرف استفاده می‌کنند و مانع خوابیدن آنها می‌شوند. این فشار روانی یک سال است که ادامه دارد. خدمات پزشکی کامکان از ساکنان اشرف دریغ می‌شود. حداقل یک بیمار در ماه دسامبر به‌خاطر عدم رسیدگی درگذشت.

این تاریخ است که تکرار می‌شود. در ژوئن ۲۰۰۹ ماکری نرین دولت عراق ظاهراً به دلایل شخصی از تهران دیدن کرد. بعد از ژوئیه ۲۰۰۹ نیروهای امنیتی عراق به ساکنان اشرف حمله کردند. برای توهین بیشتر به ایالات متحده، علاوه بر این که بسیاری از ساکنان اشرف مجروح شدند، این حمله صورت گرفت. به‌رغم این سبلی اشکار بر تونه دولت آمریکا، و به‌رغم تضمینهای محکم توسط ارتش آمریکا زمانی که ساکنان اشرف سلاح‌های خود را در سال ۲۰۰۳ تحویل دادند، وزیر خارجه ما وقتی مورد سؤال واقع شد، گفت که حمله کردیم. بی‌شروانی فورسجلی به‌طور کلیه افراد عراقی است که ایالات متحده نیست.

می‌دانید بعضی وقتها من فکر می‌کنم افرادی در دولت هستند که ظرفیت آفرینش ارزش می‌دانند. زیرا که انسان‌ها مسأله هستند و مسأله انسان است ولی مسائل ظرفیت، جانب است چون ظرفیت را می‌تواند که فوید. اما زمانی که می‌تواند که دیگر کاملاً با یاد از جستجوی هر حله‌ای طرف مقابل مدعی و تشویق خودداری کرده و به آنچه روشن است، این رژیم به کشور و روشن و دست‌نرس است و اگر فقط به آن بپردازیم در می‌یابیم، هر راپان دادن به تسلط مایلا بر مردم ایران است که می‌تواند خلق را حل آن هستند.

ما از خطرات بنیادگرایی اسلامی صحبت می‌کنیم و آن را می‌دانیم یکی از تغییر واقعی از خارج از جهان اسلام تقریباً غیرممکن است. همچنین بین سازمان مجاهدین خلق ایران سازمانی معتقد به اسلام برپندار و متعهد به یک ایران دموکراتیک، غیر هسته‌ای و مبتنی بر جدایی دین از دولت است. ولی به جای کمک و تشویق به مجاهدین خلق، ایالات متحده آنها را در لیست نامگذاری کرده و با این کار به رژیم ایران کمک می‌کند و نظری افروزی می‌کند تا بتواند اعلامیه‌های مانند این را به لحظاتی پیش مطرح کردیم انجام بدهد و رژیم تویان بگوید

**مایکل موکیزی
وزیر دادگستری از سال ۲۰۰۷ تا
۲۰۰۹
ریاست دادگاه به مدت ۶ سال
قاضی فدرال ایالات متحده
آمریکا به مدت ۱۸ سال**

**راه پایان دادن به سلطه آخوندها در
ایران مجاهدین خلق هستند. این
سازمانی معتقد به اسلام بردبار و متعهد
به یک ایران دموکراتیک، غیر هسته‌ای
و مبتنی بر جدایی دین از دولت است**

ما مردم کسانی را که از نظر ایالات متحده تروریست هستند، اعلام می‌کنیم.

بر این یک موضوع جناحی در ایالات متحده بین جمهوریخواهان و دموکراتها نیست. تاریخچه این موضوع به دهه ۱۹۶۰ در دولت کلتون برمی گردد. وقتی که سازمان مجاهدین خلق ایران توسط وزیر امور خارجه و تحت قانون آمریکا به عنوان یک سازمان تروریستی نامگذاری شد. این نامگذاری تا به امروز ادامه دارد. این نامگذاری از ابتدا یک نامگذاری ناعادلانه بود است. متعلق این کار در ابتدا این بود که نامگذاری سازمان مجاهدین خلق را با نامهای رژیم ایران آمیخت می‌کند. متأسفانه این نامگذاری حتی در طول دولتی که من در آن خدمت کردم نیز ادامه داشت و بخشی از آن به دلیل بود که این ترس وجود داشت که اگر مجاهدین خلق را از لیست خارج کنیم، رژیم ایران میسهای کنترل جدیدی و کمکهای دیگر به شورشیان عراق بدهد، کاری که هرچهار رژیم ایران آن را می‌کرد. اکنون فرصت تغییر این روند با فوریت وجدیت وجود دارد.

این کار دو تأثیر خواهد داشت. اول این که رژیم کنونی می‌فهمد که ما جدی هستیم. ما آدامیم هر گام لازم را برای اجماع فشار به رژیم بر داریم. این باید همراه با دادن تسهیلات ارتباطی به آنها باشد که خواهان تغییر رژیم هستند و تا حدی برخورد ضعیف ما را در ژوئن ۲۰۰۹ هنگامی که نظاره‌کنندگان ایرانی جان خود را به خطر می‌انداختند و ما می‌عمل استاده بودیم، جبران می‌کند.

همان‌طور که بسیاری از شما می‌دانید سازمان مجاهدین از وزارت خارجه آمریکا خواسته است از لیست سازمانهای تروریستی خارجی حذف شود. روشن است رژیم ایران می‌داند زمان نه‌گانه است و بالاترین چیزی که می‌خواهد این است که قبل از این که نام مجاهدین را لیستی که از ابتدا نباید در آن قرار می‌گرفتند، خارج شود، ساکنان اشرف از آنجایی که دستور اخراج شوند.

چیزای مهمی از اینجاست. اشرف حیاتی است. اگر ساکنان کیمب اشرف وقتی این نامگذاری برداشته می‌شود هنوز آنجا باشند ایالات متحده و دولت عراق اختیالی جز این ندارند که از آنها محافظت کنند. این نامگذاری به آنهاهی که در دولت عراق خواستار جلب نظر رژیم ایران هستند بانه حفاظت نکردن از ساکنان کیمب اشرف می‌رساند.

در همین جا باید بگویم که نام مجاهدین خلق از لیستهای انگلستان و اتحادیه اروپا برداشته شده است. هیچ دلیل روشنی برای ادامه نامگذاری افرادی که به گواهی همگان آملی جز استقرار آزادی در میهنشان ندارند، وجود ندارد. ما روشن و واضح است که این روند نمی‌تواند ادامه داشته باشد. در واقع این طبق خواست خودن از آمریکا برای نامگذاری گروهی از ایرانیان که تهدیدی برای آن رژیم هستند، استفاده کرده و فعالیت‌های آن را محدود کرده است. به عبارت دیگر رژیم ایران «شیطان بزرگ» را به خدمت خود گرفته است.

و البته البته نامگذاری سازمان مجاهدین به عنوان یک سازمان تروریستی به رژیم ایران فراف خاطر زیادی می‌دهد که سازمانی را که با نالوق تهدید بزرگی برای رژیم است، به خائنه می‌راند و با همین توجه به اعلام اعضای سازمان مجاهدین در ایران و بازدارند. آن را تحت عنوان مبارزه با تروریسم تبلیغ می‌کند. علیه صامری ۶۴ ساله که تنها جرمش دیدار از فرزندش در اشرف بود از آخر سال ۲۰۰۱ به اتهام «محراره باخدا» با تروریسم اعلام شد.

چه باید کرد؟ همان‌طور که گفته یک پرونده جاری وجود دارد که در آن سازمان مجاهدین این بر حسب را به چالش تسلطیده است. در ژوئیه ۲۰۰۱، دادگاه استئناف ناحیه کمپیا حکم خود را صادر کرد و اساساً موضوع را به وزارت خارجه و وزیر خارجه ارجاع داد و از او خواست در تصمیم خود مبنی بر نامگذاری مجاهدین برابینی کند. دادگاه به نوعی از این هم فراتر رفت و نسبت به اطلاعات غیرعقلی وزارت خارجه که نامگذاری براساس آن انجام شده، توهین‌آمیز اظهار کرده است.

بنون این که زیاد وارد جزئیات شوم، وزیر خارجه می‌تواند تصمیمی را صرفاً بر اساسی اطلاعات مجرمانه اتخاذ کند ولی در این مورد او این کار را نکرد. او گفت تصمیمی را بر اساس همه اطلاعات مجرمانه و هم اطلاعات غیرمجرمانه اتخاذ کرد. است. دادگاه برخی از اطلاعات غیرمجرمانه را مورد بحث قرار داد و فائس ساخت که بسیاری از آنها شامتی بی‌اس‌اس و بدون منبع درست است. و اعتبار آنها زیر سؤال است و نمی‌تواند صحت آن را تأیید کرد. اگر بخش مجرمانه پرونده به سازمان مجاهدین توهین‌آمیز ببیند و در نتیجه نمی‌تواند مستقیماً به پاسخ دهد از همان نوع اطلاعاتی باشد که به بخش غیرمجرمانه آمده است. همچنین وزیر خارجه پیشانی می‌باید است.

همان‌طور که می‌دانید اتفاق فزاینده‌ی در آمریکا و خارج از آن در مورد صورتی حاد فام مجاهدین را لیست وجود دارد. شرفیق و مایکل موکیزی از اعضای اشرف که قطعاً هم در این حمایت می‌کنند این امر در حجه حفاظت نظر در ایالات متحده است. می‌دهد این اتفاق نظر فراجاری است.

در ایساق نظر تونده آمریکا لینکن که آمریکا به‌عنوان بهترین امدی کردی رژیم زمین اشاره کرد. من فکر می‌کنم آن سخنان در قرن بیست و یکم بیشتر است. آن زمانی که اولین بار او را در اواسط قرن بیستم از لیست وجود دارد. چندین فکر می‌کنم که زمان آن فرسیده که سخن و رفتار ما براساس اولی و اعتقادمان باشد. تا وقتی تسلیحات نظامی سواپی پرسند که ما برای پیشبرد نیکی و مقاومت و برابر پایدی است که ما می‌توانیم در اختیار داشته باشیم و وقتان ما را آنها نسبت به آن راحت باشد.

مجدداً از افتخار بزرگی که از صحبت با شما کنند که بندگان ما متشکرم.

مردم این حملات است.

مردم این حملات است.

خبرگزاری اسپانیا: ۲۴ ژوئیه
سیاستمداران اروپایی و آمریکایی امروز خواستار برخورد با رژیم ایران در مورد برنامه آمی شدند...

در یک کنفرانس بین المللی که امروز در بروکسل برگزار شد، یک هیات از سیاستمداران، در حالی که سه روز از پایان مذاکرات آمریکا، روسیه، چین، فرانسه، انگلستان و آلمان با ایران در استانبول برگزار شده بود، کسب توافق کردند، برنامه آمی ایران را مورد بحث قرار دادند. ژنرال جیمز جوینز، مشاور پیشین امنیت ملی آمریکا از نقش دولت آمریکا در مذاکرات دفاع کرد و ضمن اشاره به تجربه‌های اخیر، توسط شورای امنیت، اینها را «فوتترین تجربه‌های که تاکنون اعمال شده‌اند» خواند. او گفت که به نظر او «این تجربه‌ها رژیم ایران فشار وارد کرده است» که در «این لحظه بسیار پیچیدگی و سفر سواد آمریکا در سازمان ملل گفت: «در حالی که رژیم ایران به مذاکرات به‌طور جدی برخورد نکرده است» ها باید به دیالوگ و دیپلوماسی ادامه دهیم»

این نظر را نظرف جان بوتون، یک نماینده سابق دیگر آمریکا در سازمان ملل و وزیر دادگستری سابق، مایکل موکیزی (هر دو نفر از اعضای کمیته یوش) تفاوت داشت. آنها خاطر نشان کردند که ایران هیچ انگیزه‌ی برای دستیابی به یک توافق ندارد چرا که خواستار تولید سلاح آمی است. آنها تأکید کردند که تحریم‌ها کارگر نبوده‌اند. در همین برنامه، آنگو ویدال کوراوس، از پارلمان اروپا از اسپانیا اظهار داشت که مسیر دیپلوماتیک که تاکنون دنبال شده «اشرف نیست» چرا که رژیم ایران اکنون به تولید سلاح آمی نزدیکتر شده است. او علاوه بر ویدال کوراوس، نمایندگان پارلمان اروپا و سایر پارلمانی از کشورهای مختلف اتحادیه اروپا در این برنامه خواستار پایان بخشیدن به مذاکرات شدند. اما در این بین شرکت‌کنندگان این اجماع وجود داشت که از دولت آمریکا بخوبیخواهند که از اتحادیه اروپا پیروی کرده و نام سازمان مجاهدین خلق ایران، نیروی اصلی تروریستی دموکراتیک در ایران را از لیست سازمانهای تروریستی

حمایت اکثریت سنای بلژیک از اشرف، مجاهدین و راه حل سوم مریم رجوی

قطعه‌نامه سنای بلژیک

از آنجا که ۳۵۰۰ نماینده پارلمان در اروپا و آمریکا، در هر دو سوی آتلانتیک، بیانه‌ی حمایت از ساکنان «کمپ اشرف» در عراق را امضا کرده‌اند، و با تأکید بر اهمیت تأمین و تضمین حفاظت آنها توسط نیروهای سازمان ملل متحد و ایالات متحده آمریکا، حمایت خود را از راه حل سوم ارائه شده از سوی خانم مریم رجوی، رئیس‌جمهور برگزیده شورای ملی مقاومت ایران، ابراز داشته‌اند:

از آنجا که پارلمان اروپا در ۲۴ آوریل ۲۰۰۹ قطعه‌نامه‌ی در مورد «کمپ اشرف»، محل استقرار ۳۴۰۰ مخالف ایرانی شامل ۱۰۰۰ زن به‌عنوان افراد حفاظت‌شده طبق کنواسیون چهارم ژنو، صادر کرده است:

از آنجا که نام سازمان مجاهدین خلق ایران، مخالف رژیم ایران، در پی چندین حکم صادر شده از سوی دادگاهها، درسالهای ۲۰۰۸ و ۲۰۰۹، از لیست انگلستان و لیست اتحادیه اروپا، حذف شده است:

– به خاطر این که اعضای خانواده‌های ساکنان «کمپ اشرف» به‌عبارت دیدار از اشرف توسط رژیم ایران به اعدام محکوم شده‌اند:

– به خاطر این که دولت عراق به محاصره زندان‌های خود علیه اشرف، که در اوائل ۲۰۰۹ شروع شده و خطر زمینه‌سازی کشتار را در بر دارد، ادامه داده است:

– به خاطر این که حفظ نام سازمان مجاهدین در لیست آمریکا برای اعمال محدودیت‌هایی علیه اشرف بی‌فایده می‌شود:

– و به خاطر این که دادگاه استیناف آمریکا، در ژوئیه ۲۰۱۰ حکم خود را به نفع سازمان مجاهدین صادر کرده و به وزارت خارجه آمریکا دستور داده است که تصمیمش برای در لیست گذاشتن این سازمان را مورد بازنگری قرار دهد.

۱- ما از دولت بلژیک می‌خواهیم که از دولت ایالات متحده بخواهد، سازمان مجاهدین را از لیست خود خارج کند و حفاظت اشرف را تضمین کند. از سازمان ملل متحد نیز می‌خواهیم یک تیم ثابت ناظر در اشرف مستقر سازد.

۲- ما از دبیرکل سازمان ملل متحد و یونامی می‌خواهیم استاتوی حقوقی ساکنان اشرف را به عنوان افراد حفاظت‌شده طبق کنواسیون چهارم ژنو مورد تأیید مجدد قرار دهد و هرگونه جابه‌جایی اجباری ساکنان اشرف در داخل عراق و هرگونه توطئه برای اعمال خشونت علیه آنان را ممنوع اعلام کند.

خبرگزاری بلژیک: سناتور کلاس، همراه با اکثریت سناتورهای بلژیک، از دولت بلژیک خواستار اقدام فوری برای فرستادن تیم ناظر سازمان ملل به اشرف شد

کلاس همچنین به پناهندگان ایران کشور همسایه عراق که تحت خطر می‌باشند اشاره می‌کند. دولت عراق فشار می‌گذارد تا کمپ پناهندگی اشرف را متلاشی سازد. این کمپ محل استقرار اعضای اپوزیسیون ایران است. این پناهندگان در محاصره و در معرض حملات وحشیانه می‌باشند. همراه با اکثریت سناتورهای بلژیک، سناتور کلاس از دولت بلژیک خواستار اقدام فوری برای فرستادن تیم ناظر سازمان ملل به این کمپ پناهندگی می‌باشد.

سکولار هستند اعلام کرد. آن سال گذشته به خاطر شرکت در تظاهرات علیه رژیم ایران دستگیر شده بودند. در نامه‌ی به وزیر خارجه و ناظر سناتور خواستار تحقیقات جدی درباره نقض حقوق بشر در ایران شده است. او گفت: اکنون بسیاری از اعضای اپوزیسیون در زندان بدون محاکمه بسر می‌برند. جامعه بین‌المللی نگران است که حکومت وحشت رهبران ایران در ماه‌های آینده رویه سخت‌تری را به تظاهرات خیابانی در کشورهای عربی پیش بگیرد.

سناتور درک کلاس از حزب دموکرات مسیحی و رئیس کمیته پارلمانی بلژیکی برای یک ایران دموکراتیک از وزیر خارجه بلژیک و ناظر خواستار اقدام فوری بابت وضعیت حقوق بشر در ایران شده است. سناتور درک کلاس، این فراخوان را به دنبال شرکت در کنفرانس بین‌المللی اپوزیسیون ایران سازمان مجاهدین خلق در روز سه شنبه ۲۵ ژانویه ۲۰۱۱ در بروکسل و اعدام دو عضو این جنبش که خواستار یک دولت صلح‌آمیز و دموکراتیک و حمایت سنای بلژیک از خانم رجوی اعلام کند.

در جریان کنفرانس بین‌المللی بروکسل، حمایت اکثریت سنای بلژیک از اشرف و راه حل سوم خانم مریم رجوی اعلام شد. اکثریت نمایندگان مجلس سنای بلژیک از تمام احزاب، با امضای بیانه‌ی خواستار خروج نام مجاهدین از لیست تروریستی وزارت خارجه آمریکا و تضمین حفاظت شهر اشرف توسط سازمان ملل متحد شدند.

در کنفرانس بین‌المللی بروکسل، کمپ اشرف و سیاست در قبال ایران، سناتور درک کلاس، از سنای بلژیک، بیانه اکثریت نمایندگان را به رئیس‌جمهور برگزیده مقاومت ایران تقدیم کرد. وی پیش از امضای بیانه گفت:

«خانم آقاییان، خانم رئیس‌جمهور رجوی قبل از هر چیز باید به مهمانان که از آن سوی اقیانوس اطلس آمده‌اند تا به ما در این کنفرانس بین‌المللی در مورد ایران و اپوزیسیون دموکراتیک بی‌بند، خوشامد بگویم.

چندین سال پیش هنگامی که ما در بلژیک و اروپا نامگذاری مجاهدین در لیست را به چالش کشیدیم، تعدادمان خیلی کم بود. کارمان دشوار بود، چه در پارلمانی ملی و چه طعمه در پارلمان اروپا. به یاد می‌آورم آقای استیونسون، آقای کلسا و آقای کارداسی، سه سیاستمدار ارشد و شجاعی بودند که در پارلمان اروپا سخت کار و فعالیت کردند. از همگی به خاطر تلاششان تشکر می‌کنم.

ما در بلژیک چندین قطعه‌نامه در هر دو مجلس نمایندگان و سنا تصویب کردیم که در آنها به حذف نام مجاهدین از لیست سازمان‌های تروریستی فراخوان دادیم و سرانجام پس از تلاش بسیار مقاومت ایران تحت رهبری عالی خانم رجوی، چندین دادگاه در انگلستان و اروپا در سال ۲۰۰۹ رأی به حذف نام مجاهدین از لیست آنها دادند.

اکنون پس از آن روزهای سخت شامدی که حمایت بین‌المللی از کارزار ما هم‌گرا شده و هر روز بلژیک ما اخیراً حمایت اکثریت سناتورهای تمام احزاب سیاسی از اشرف، مجاهدین و راه حل سوم خانم رجوی را به دست آورده‌اند. سناتور درک کلاس سپس به نقل بختی از بیانه پرداخت و از جمله گفت:

ما سناتورهای دولت خود را از فرار خواندیم که به دولت آمریکا فشار آورد تا از اپوزیسیون و مجاهدین را از لیست خارج کند.

ما همچنین ما ملل متحد قویاً می‌خواهیم به مسئولیت خود در قبال اشرف عمل.

به این ترتیب من عمیقاً خوشنودم که حمایت سنای بلژیک از خانم رجوی اعلام کند.

مریم رجوی، رئیس‌جمهور برگزیده اپوزیسیون شورای ملی مقاومت ایران و زائر آل امریکایی جیمز چوزن مشاور امنیت ملی، در کنفرانس بین‌المللی در مورد سیاست ایران در بروکسل سشنه ۲۵ ژانویه ۲۰۱۱

خبرگزاری اسپانیا: سیاستمداران اروپایی و آمریکایی خواستار برخورد قاطع با رژیم ایران می‌شوند

زائر آل جیمز چوزن، مشاور پیشین امنیت ملی آمریکا ضمن اشاره به تحریک‌های اعمال شده توسط شورای امنیت، آنها را «فوتترین تحریک‌هایی که تاکنون امتداد شده‌اند» خواند و گفت که نظر او این تحریک‌ها روی رژیم ایران فشار وارد کرده است»

بازتاب کنفرانس بین‌المللی بروکسل در برخی رسانه‌های خبری کشورهای عربی

روزنامه الزمان: در کنفرانس بلژیک تعدادی از مقامات آمریکایی در دولت‌های کلبنتون، بوش و اوباما و خانم ابرین خان رئیس سابق سازمان عفو بین‌الملل و تعدادی از رؤسای پارلمانی اروپایی از نیروهای آمریکایی خواستار حفاظت از ساکنان اشرف و حذف نام سازمان مجاهدین خلق ایران از لیست تروریستی آمریکا شدند.

خبرگزاری خارونیه مصر: در این کنفرانس خانم مریم رجوی رئیس‌جمهور برگزیده مقاومت ایران آمریکا و اتحادیه اروپا را به اتخاذ سیاست قاطعی در قبال رژیم حاکم بر ایران فراخواند، و افزود این هدف با جنگ یا مداخلات محقق نمی‌شود بلکه راه حل در تغییر دموکراتیک به‌دست مردم و مقاومت ایران است.

خبرگزاری اخبار عربی لبنان: در کنفرانس که بعدازظهر روز سه‌شنبه ۲۵ ژانویه ۲۰۱۱ با عنوان «کمپ اشرف و سیاست حول ایران» با شرکت تعدادی از برجسته‌ترین مسئولین آمریکایی در دولت‌های کلبنتون، بوش و اوباما و همچنین مقام «ابرین خان» رئیس سابق سازمان عفو بین‌المللی و تعدادی از اعضای هیأت رئیسه پارلمان اروپا برگزار شد، نقض وحشیانه حقوق بشر در ایران و حمله علیه ساکنان اشرف محکوم شد.

خانم مریم رجوی رئیس‌جمهور برگزیده مقاومت ایران در جریان این کنفرانس گفت: «تحرار سیاسی سال گذشته ثابت کرده است که تغییر رفتار رژیم حاکم بر ایران سراسری بیش نیست. این رژیم تهدید خود و امنیت بین‌المللی و سرگش‌ترین پدروانده تروریسم محسوب می‌شود و مردم ایران ثابت کرده‌اند که شایسته دموکراسی هستند»

العرب الیوم-بین‌العربی: با عنوان «فراخوانها برای حذف نام مجاهدین خلق از لیست تروریستی» نوشت: شخصیت‌های برجسته آمریکا در کنفرانس بین‌المللی برای همسنگی با اپوزیسیون به حذف نام سازمان مجاهدین خلق، زنگ‌زنگ گروه اپوزیسیون ایران - از لیست فراخواندند.

التشرف - الأوسمة

الولايات المتحدة الأمريكية لا تملك أدلة تثبت عدم عسق ایران شاه مله مله نوبیه

International Conference
 mp Ash and Po Iran

سایت بنک- بین‌العربی:
 در این کنفرانس زائر آل جیمز چوزن، مشاور امنیت ملی اوباما تا پایان سال ۲۰۱۰، بی‌ریچاره‌سوز وزیر انرژی، سفیر آمریکا در ملل متحد در زمان کلبنتون، مارکل موزکیری دادستان آمریکا تا سال ۲۰۱۰، جان بوتلین معاون وزیر خارجه و سفیر آمریکا در سازمان ملل، سفیر دل دلیبی دستیار وزیر خارجه در امور مبارزه با تروریسم در زمان بوش و همچنین الخو ویدال کارداسی معاون پارلمان اروپا و جیمز

هگینز عضو هیأت رئیسه پارلمان و درک کلاس عضو هیأت رئیسه پارلمان بلژیک و تعداد دیگری از نمایندگان اروپایی و بلژیکی شرکت داشته و سخنرانی کردند.

۲۵ ژانویه ۲۰۱۱

تیزویرن البالیه:
 در کنفرانس بین‌المللی کمپ اشرف و سیاست در قبال ایران، موضوع حقوق بشر در ایران و فرارگاه اشرف در عراق مورد بحث قرار گرفت و مسئولین آمریکایی شرکت‌کننده در این کنفرانس نقض حقوق بشر در ایران و حملاتی که بر علیه ساکنان اشرف در عراق صورت می‌گیرد را محکوم کردند و خواهان حفاظت آنان از جانب نیروهای آمریکایی شدند. آنان همچنین خواستار حذف نام سازمان مجاهدین از لیست تروریستی آمریکا شدند.

۲۵ ژانویه ۲۰۱۱

روزنامه‌های کلبنتون جدید:
 در کنفرانس بین‌المللی بلژیک بر این نکات تأکید شد: - حکومت اعدام وحشیانه جعفر کاظمی و محمدعلی حاج آقایی از فعالان مجاهدین خلق ایران - نرمن در برابر رژیم ایران قانیدی ندارد و لازمه یک سیاست قوی پیام قاطعیت است - تغییر رژیم ایران تنها راهی است که منطقی و جهان را از شرک یک دیکتاتوری مذهبی که به سلاح اتمی مجهز باشد و از یک جنگ حساب نشده خلاص می‌کند.

مرکز اطلاع‌رسانی جمعا گردا در سوریه:
 در این کنفرانس عده‌ای از برجسته‌ترین مسئولین